

Rättsfallssamlingen

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT
YVES BOT
föredraget den 18 november 2014¹

Mål C-147/13

**Konungariket Spanien
mot**

Europeiska unionens råd

”Talan om ogiltigförklaring — Genomförande av ett fördjupat samarbete — Inrättande av ett enhetligt patentsystem — Förordning (EU) nr 1260/2012 — Tillämpliga översättningsarrangemang — Icke-diskrimineringsprincipen — Delegering av befogenhet till ett organ utanför unionen — Val av rättslig grund — Maktmissbruk — Unionsrättens princip om autonomi”

1. Konungariket Spanien har väckt talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EU) nr 1260/2012 om genomförande av ett fördjupat samarbete för att skapa ett enhetligt patentskydd när det gäller tillämpliga översättningsarrangemang.²
2. Den angripna förordningen antogs till följd av rådets beslut 2011/167/EU av den 10 mars 2011 om bemyndigande av ett fördjupat samarbete på området skapande av ett enhetligt patentskydd.³
3. Den är en del av det ”enhetliga patentpaketet” tillsammans med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2012 av den 17 december 2012 om genomförande av ett fördjupat samarbete för att skapa ett enhetligt patentskydd,⁴ och avtalet om en enhetlig patentdomstol, vilket undertecknades den 19 februari 2013.⁵

I – Tillämpliga bestämmelser

4. För tillämpliga bestämmelser hänvisas till vad som i relevanta delar redan angetts i mitt förslag till avgörande i målet Spanien/parlamentet och rådet (C-146/13), som ännu inte avgjorts av domstolen.

1 — Originalspråk: franska.

2 — EUT L 361, s. 89, nedan kallad den angripna förordningen.

3 — EUT L 76, s. 53, nedan kallat beslutet om fördjupat samarbete. Både Konungariket Spanien och Republiken Italien har tidigare väckt talan om ogiltigförklaring av detta beslut. I båda fallen ogillades talan av domstolen i domen Spanien och Italien/rådet (C-274/11 och C-295/11, EU:C:2013:240).

4 — EUT L 361, s. 1.

5 — EUT C 175, s. 1, nedan kallat avtalet om en enhetlig patentdomstol.

A – Internationell rätt

5. Följande föreskrivs i artikel 14 i konventionen om meddelande av europeiska patent (Europeiska patentkonventionen), som undertecknades i München den 5 oktober 1973 och trädde i kraft den 7 oktober 1977,⁶ under rubriken ”Tillämpliga språk vid Europeiska patentverket, avseende europeiska patentansökningar samt avseende andra handlingar”.

”1. Europeiska patentverkets^[7] officiella språk är engelska, franska och tyska.

2. En europeisk patentansökan ska ges in på ett av de officiella språken eller, om den ges in på ett annat språk, översättas till ett av de officiella språken i enlighet med tillämpningsföreskrifterna. När som helst under handläggningen vid EPO kan denna översättning anpassas till texten i ansökan i enlighet med den text som ingavs. Om erforderlig översättning inte ges in inom föreskriven tid anses ansökan tillbakadragen.

3. Det av [EPO:s] officiella språk som den europeiska patentansökan har ingetts på eller översatts till ska vara handläggningsspråket genom hela förfarandet vid [EPO], om inte annat framgår av tillämpningsföreskrifterna.

4. Fysiska eller juridiska personer med hemvist eller sitt säte i en avtalsslutande stat vars officiella språk inte är engelska, franska eller tyska samt dessa staters medborgare med hemvist utomlands, ska inom föreskriven tid ge in erforderliga handlingar på den statens officiella språk. Dessa personer är dock skyldiga att ge in en översättning till ett av [EPO:s] officiella språk i enlighet med tillämpningsföreskrifterna. Om en annan handling än de handlingar som utgör den europeiska patentansökan inte ges in på ett föreskrivet språk, eller om en erforderlig översättning inte ges in inom föreskriven tid, ska handlingen anses inte ha ingetts.

5. En europeisk patentansökan ska publiceras på handläggningsspråket.

6. Ett europeiskt patents patentskrift^[8] ska publiceras på handläggningsspråket och ska inkludera en översättning av patentkraven^[9] till [EPO:s] två andra officiella språk.

...

8. Inskrivningarna i det europeiska patentregistret ska göras på [EPO:s] tre officiella språk. I tveksamma fall ska inskrivningen på handläggningsspråket vara giltig.”

B – Unionsrätt

6. Skälen 5 och 6 i den angripna förordningen har följande lydelse:

”(5) [Ö]versättningsarrangemangen för europeiska patent med enhetlig verkan^[10] bör säkerställa rättssäkerheten och främja innovation och bör särskilt vara till nytta för små och medelstora företag. De bör göra tillgången till [EPEV] och patentsystemet som helhet enklare, mindre kostsam och rättssäker.

6 — Nedan kallad EPC.

7 — Nedan kallat EPO.

8 — Enligt definitionen i EPO:s ordlista är patentskriften ”handlingen som beskriver skyddets syfte, varigenom skyddsomfånget framgår. [Den innehåller beskrivning, patentkrav och, i förekommande fall, skisser”.

9 — Enligt definitionen i ordlistan är patentkraven ”en del av patentansökan eller av patentskriften. [De b]eskriver ansökans skyddsobjekt, utifrån tekniska beskrivningar”.

10 — Nedan kallade EPEV.

(6) Eftersom EPO ansvarar för att bevilja europeiska patent, bör översättningsarrangemangen för [EPEV] baseras på EPO:s nuvarande förfarande. Arrangemangen bör syfta till att skapa den nödvändiga jämvikten mellan ekonomiska aktörers och allmänhetens intressen i fråga om förfarandekostnader och tillgången till teknisk information.”

7. I skäl 15 i förordningen stadgas följande:

”Denna förordning påverkar inte reglerna i fråga om språk för unionens institutioner som inrättats enligt artikel 342 ... EUF-fördraget och rådets förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som ska användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen.^[11] Denna förordning baseras på EPO:s språkordning och bör inte anses ge upphov till några specifika språkregler för unionen eller utgöra något prejudikat för begränsad språkanvändning i unionens framtida rättsliga instrument.”

8. I artiklarna 3–7 i den angripna förordningen föreskrivs följande:

”Artikel 3

Översättningsarrangemang för [EPEV]

1. Utan att det påverkar artiklarna 4 och 6 i denna förordning ska det inte krävas några ytterligare översättningar när en patentskrift för ett europeiskt patent som har enhetlig verkan har offentliggjorts i enlighet med artikel 14.6 i EPC.

2. En ansökan om enhetlig verkan som avses i artikel 9 i förordning ... nr 1257/2012 ska lämnas in på handläggningspråket.

Artikel 4

Översättning i händelse av tvist

1. I händelse av tvist om ett påstått intrång i ett [EPEV], ska patenthavaren på en påstådd intrångsgörarens begäran och enligt dennes val tillhandahålla en fullständig översättning av [EPEV] till ett av de officiella språken antingen i den [medlemsstat som deltar i det fördjupade samarbetet¹²] i vilken det påstådda intrånget ägde rum eller den medlemsstat där den påstådda intrångsgöraren är bosatt.

2. I händelse av tvist om ett [EPEV] ska patenthavaren, i samband med det rättsliga förfarandet, på begäran av en domstol som är behörig att avgöra tvister om [EPEV] i de deltagande medlemsstaterna, tillhandahålla en fullständig översättning av patentet till den domstolens handläggningspråk.

3. Patenthavaren ska stå för kostnaderna för de översättningar som avses i punkterna 1 och 2.

4. I händelse av tvist som rör skadeståndskrav ska den domstol som handlägger tvisten, särskilt ifall den påstådda intrångsgöraren är ett litet eller mellanstort företag, en fysisk person eller en ideell organisation, ett universitet eller en offentlig forskningsorganisation, bedöma huruvida och beakta att den påstådda intrångsgöraren har agerat utan att ha känt till eller rimligen borde ha känt till att denne gjorde intrång i ett [EPEV] innan denne fått tillgång till den översättning som avses i punkt 1.

11 — EGT 17, 1958, s. 385; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 28.

12 — Nedan kallad den deltagande medlemsstaten.

Artikel 5

Administration av ett ersättningssystem

1. Eftersom ansökningar om europeiska patent kan ges in på valfritt språk enligt artikel 14.2 i EPC ska de deltagande medlemsstaterna i enlighet med artikel 9 i förordning ... nr 1257/2012, och i den mening som avses i artikel 143 i EPC, ge EPO i uppdrag att administrera ett ersättningssystem för återbetalning av alla översättningskostnader upp till ett visst tak, för sökande som lämnar patentansökningar till EPO på något av unionens officiella språk som inte är ett av EPO:s officiella språk.
2. Det ersättningssystem som avses i punkt 1 ska finansieras genom de avgifter som avses i artikel 11 i förordning ... nr 1257/2012 och ska vara tillgängligt enbart för små och medelstora företag, fysiska personer, ideella organisationer, universitet och offentliga forskningsorganisationer som har sin hemvist eller sitt huvudsakliga säte i en av unionens medlemsstater.

Artikel 6

Övergångsåtgärder

1. Under en övergångsperiod från och med tillämpningsdagen för denna förordning, ska en ansökan om enhetlig verkan som avses i artikel 9 i förordning ... nr 1257/2012 lämnas tillsammans med följande:
 - a) Om handläggningsspråket är franska eller tyska, en fullständig översättning av det europeiska patentets patentskrift till engelska, eller
 - b) om handläggningsspråket är engelska, en fullständig översättning av det europeiska patentets patentskrift till vilket annat av unionens officiella språk som helst.
2. I enlighet med artikel 9 i förordning ... nr 1257/2012 ska de deltagande medlemsstaterna, i den mening som avses i artikel 143 i EPC, ge EPO i uppdrag att offentliggöra de översättningar som avses i punkt 1 i denna artikel så snart som möjligt efter ansökningsdagen för en ansökan om enhetlig verkan som avses i artikel 9 i förordning ... nr 1257/2012. Dessa översättningar ska inte ha någon rättsverkan och ska endast tillhandahållas i informationssyfte.
3. Sex år efter tillämpningsdagen för denna förordning och därefter vartannat år ska en oberoende expertkommitté göra en objektiv utvärdering av tillgången på högkvalitativa maskinöversättningar av patentansökningar och patentskrifter till alla unionens officiella språk som utvecklats av EPO. Denna expertkommitté ska inrättas av de deltagande medlemsstaterna inom ramen för Europeiska patentorganisationen och ska bestå av företrädare för EPO och för de ickestatliga organisationer som företräder det europeiska patentsystemets användare och som bjudits in av Europeiska patentorganisationens förvaltningsråd för att delta som observatörer, i enlighet med artikel 30.3 i EPC.
4. På grundval av den första av de utvärderingar som avses i punkt 3 i denna artikel och vartannat år därefter på grundval av de följande utvärderingarna ska kommissionen lägga fram en rapport för rådet och i förekommande fall föreslå att övergångsperioden avslutas.
5. Om övergångsperioden inte avslutas på förslag av kommissionen ska den automatiskt upphöra tolv år efter tillämpningsdagen för denna förordning.

Artikel 7

Ikraftträdande

1. Denna förordning träder i kraft i den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014 eller från och med den dag då avtalet om en enhetlig patentdomstol träder i kraft, beroende på vilket som infaller senare.”

II – Talan vid domstolen och parternas yrkanden

9. Konungariket Spanien har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 22 mars 2013.

10. Domstolens ordförande beslutade den 12 september 2013 att tillåta Konungariket Belgien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Frankrike, Storhertigdömet Luxemburg, Ungern, Konungariket Nederländerna, Konungariket Sverige, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, Europaparlamentet och Europeiska kommissionen att intervensera till stöd för rådet enligt artikel 131.2 i domstolens rättegångsregler.

11. Skriftliga yttranden har getts in av samtliga intervenienter, utom av Storhertigdömet Luxemburg.

12. Konungariket Spanien har yrkat att domstolen ska

- ogiltigförklara den angripna förordningen, eller
- i andra hand, ogiltigförklara artiklarna 4, 5, 6.2 och 7.2 i förordningen, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

13. Rådet har yrkat att domstolen ska

- ogilla talan, och
- förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

III – Prövning av talan

14. Till stöd för sin talan i första hand har Konungariket Spanien åberopat fem grunder.

15. Som första grund för talan har Konungariket Spanien gjort gällande att icke-diskrimineringsprincipen har åsidosatts på grund av språk. Som andra grund har åberopats att de fastslagna principerna i domen i målet Meroni/Höga myndigheten¹³ har åsidosatts, genom att vissa administrativa uppgifter avseende EPEV delegerats till EPO. Konungariket Spanien har som tredje grund åberopat att rättslig grund saknas för den angripna förordningen. Som fjärde grund har Konungariket Spanien anfört att rättssäkerhetsprincipen har åsidosatts. Till sist har som femte grund anförts att principen om unionsrättens autonomi har åsidosatts.

13 — 9/56, EU:C:1958:7.

16. I andra hand har Konungariket Spanien yrkat att den angripna förordningen delvis ska ogiltigförklaras, på sätt som framgår av punkt 12 ovan.

A – Den första grunden: Åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen på grund av språk

1. Parternas argument

17. Konungariket Spanien har gjort gällande i huvudsak att rådet har åsidosatt icke-diskrimineringsprincipen i artikel 2 FEU när den antog den angripna förordningen, genom att inrätta språkregler för EPEV som är till nackdel för de personer vars språk inte är ett av EPO:s officiella språk, tyska, engelska eller franska. Dessa språkregler skapar en ojämlikhet mellan å ena sidan medborgare och företag som har möjlighet att förstå, med viss nivå av sakkunnighet, handlingar avfattade på något av de nämnda språken, och, å den andra, dem som inte har tillgång till sådan förståelse och som behöver bekosta egna översättningar. Varje begränsning av användningen av unionens officiella språk bör vara väl motiverad, med vederbörlig hänsyn tagen till proportionalitetsprincipen.

18. Till att börja med skulle det allmänna inte kunna garanteras tillgång till översättningar av de handlingar genom vilka rättigheter beviljas, eftersom EPEV:s patentskrift ska publiceras på handläggningsspråket och inkludera en översättning av patentkraven till EPO:s två andra officiella språk, utan möjlighet till ytterligare översättningar, vilket är diskriminerande och strider mot rättssäkerhetsprincipen. Det anges inte ens i den angripna förordningen på vilket språk ett EPEV ska meddelas, inte heller huruvida denna uppgift ska publiceras. Att unionslagstiftaren har baserat sig på EPO:s system för att skapa språkordningen för EPEV garanterar inte att dessa regler är förenliga med unionsrätten. Till skillnad mot vad som gäller för gemenskapsvarumärken uppnår inte den angripna förordningen någon jämvikt mellan företags och samhällets intressen.¹⁴

19. Vidare är regleringen i fråga oproportionerlig och kan inte anses motiverad av allmänna intressen. För det första skapas det en stor rättsosäkerhet av att patentskriften och, i synnerhet, patentkraven, inte översätts, vilket kan inverka negativt på konkurrensen. Dels försvårar denna situation tillträdet till marknaden, dels inverkar den menligt på företag som själva måste bekosta översättningarna. För det andra utgör ett EPEV en industriell rättighet som är väsentlig för den inre marknaden. För det tredje innehåller regleringen i fråga inte några övergångsbestämmelser som garanterar att erforderlig kunskap fås om ett patent. Varken utvecklingen av maskinöversättningar eller kravet på en fullständig översättning i händelse av tvist utgör tillräckliga åtgärder i detta hänseende.

20. Följaktligen borde undantaget från likhetsprincipen gällande unionens officiella språk ha rättfärdigats av andra skäl än de rent ekonomiska som angetts i skälen 5 och 6 i den angripna förordningen.

21. Rådet har i sitt svar angett att man inte kan utläsa någon princip av fördragen enligt vilken unionens samtliga officiella språk under alla omständigheter ska behandlas jämbördigt, något som för övrigt bekräftas av artikel 118 andra stycket FEUF, som skulle sakna innebörd om det endast fanns en möjlig språkordning som inkluderade unionens samtliga officiella språk.

22. Vidare kan varje fysisk och juridisk person ge in en europeisk patentansökan på valfritt språk, förutsatt att en översättning till något av EPO:s tre officiella språk lämnas in inom två månader, vilket blir handläggningsspråket, och patentkraven därefter publiceras på EPO:s övriga två officiella språk. Följaktligen översätts och publiceras en ansökan på spanska endast om en sökande önskar validera patentet i Spanien.

¹⁴ — ”Samhället” är ett begrepp som användes i domen Kik mot harmoniseringsbyrån (C-361/01 P, EU:C:2003:434).

23. Härutöver skulle en publicering på spanska endast få en begränsad effekt av följande skäl: Den angripna förordningen innehåller ett system för ersättning av kostnader, patenten hanteras allmänt sett av patentkonsulter som kan andra unionsspråk, inverkan på tillgången till vetenskaplig information på spanska skulle bli begränsad, endast ett litet antal europeiska patentansökningar översätts för närvarande till spanska, den angripna förordningen föreskriver att ett system för högkvalitativa maskinöversättningar av patentansökningar och patentskrifter till alla unionens officiella språk ska inrättas, och artikel 4 i den angripna förordningen begränsar eventuella skadeståndsanspråk om de riktar sig mot ett litet eller mellanstort företag, en fysisk person eller en ideell organisation, ett universitet eller en offentlig forskningsorganisation.

24. Slutligen finns det ett berättigat skäl till att hålla nere antalet språk som används för EPEV, eftersom kostnaderna för systemet därmed hålls på en rimlig nivå.

25. Intervenienterna har anslutit sig till rådets argument. De har härvid betonat att det har varit särskilt svårt att uppnå jämvikt mellan olika företagsintressen, eftersom medlemsstaternas olika uppfattningar om språkreglerna lett till att tidigare projekt att skapa enhetliga patent har strandat.

26. Republiken Frankrike, Konungariket Sverige och Förenade kungariket har tillagt att inrättandet av en språkordning som skulle innebära att det är nödvändigt att inkludera en översättning av patentskriften, eller åtminstone av patentkraven, till unionens samtliga officiella språk skulle vara så kostsamt att det inte vore möjligt. Dels har språkordningen för EPEV valts mot bakgrund av att tyska, engelska och franska är EPO:s officiella språk, dels inger för närvarande nära 90 procent av alla sökande europeiska patentansökningar på något av dessa språk, innan patentskriften och patentkraven översätts.

2. Min bedömning

27. Konungariket Spanien har förnekat att dess argument i förlängningen innebär att ett patent måste översättas till unionens samtliga officiella språk. Jag ifrågasätter emellertid detta mot bakgrund av att Konungariket Spanien i punkt 25 i sin svarsinlägga har angett att ett EPEV är en sådan immateriell rättighet vars relevanta uppgifter samtliga, inte bara de som kan tyska, engelska eller franska, måste kunna förstå, samt har angett att regleringen inte erbjuder några tillfälliga lösningar som säkerställer både en minskning av kostnaderna och att samtliga som skulle vilja motsätta sig patentansökan får tillräckligt med kunskap därom, på samma sätt som gäller inom systemet för gemenskapsvarumärken.

28. Inledningsvis kan erinras om det här aktuella målets sammanhang.

a) Målets sammanhang

29. Det aktuella målet handlar om genomförandet av ett fördjupat samarbete för att skapa ett enhetligt patentskydd.

30. Alltsedan Lissabonfördraget har artikel 118 andra stycket FEUF gett rådet en korrekt rättslig grund för att fastställa ”bestämmelser om språkanvändningen i samband med ... europeiska rättigheter”.

31. Såsom rådet och vissa av intervenienterna har påpekat i sina yttranden framgår det av denna bestämmelses lydelse att EUF-fördraget stadgar att olika bestämmelser om språkanvändning kan inrättas och har bekräftat att det är möjligt att begränsa antalet språk som kan användas.¹⁵

15 — Se skäl 15 i den angripna förordningen, vari anges att förordningen varken ska anses ge upphov till några specifika språkregler för unionen eller utgöra något prejudikat för begränsad språkanvändning i unionens framtida rättsliga instrument.

32. Mot bakgrund av denna bestämmelse har unionslagstiftaren valt att inrätta en språkordning för EPEV som baseras på språkordningen som används av EPO, ett internationellt organ som har tyska, engelska och franska som sina officiella språk.
33. I domen Kik/harmoniseringsbyrån¹⁶ fastställde domstolen att det inte finns någon princip om att språken är jämlika inom unionsrätten. Unionens samtliga hänvisningar till språkanvändningen i fördragen kan inte anses ge uttryck för en allmän unionsrättslig princip som ger varje medborgare rätt att kräva att varje handling som kan påverka hans eller hennes intressen ”under alla förhållanden” ska avfattas på hans eller hennes språk.¹⁷
34. Unionslagstiftarens suveräna maktutövande är emellertid inte obegränsad, eftersom domstolen har angett att enskilda inte för den skull ska diskrimineras på grundval av språk.¹⁸
35. Det kan härvid påpekas att unionslagstiftaren satt upp en ram för de villkor som ska gälla för översättningsarrangemangen i den angripna förordningen. Översättningsarrangemangen gäller till viss del endast under en övergångsperiod, till dess att ett system för högkvalitativa maskinöversättningar av patentsökningar och patentskrifter har kunnat tas i bruk.¹⁹
36. Konungariket Spanien har under den första grunden inte ifrågasatt unionslagstiftarens val att följa EPO:s system, men har hävdat att detta system är diskriminerande i och med att det skapar en särbehandling, eftersom de ekonomiska aktörer som inte har tyska, engelska eller franska som språk behandlas sämre än dem som behärskar dessa språk, i den mån de förstnämnda inte har tillgång till översättningar till sina egna språk.
37. Enligt medlemsstaten har EPEV:s språkordning en begränsande verkan och är inte berättigad.
38. I artikel 3.1 i den angripna förordningen föreskrivs att ”[u]tan att det påverkar artiklarna 4 och 6 i denna förordning ska det inte krävas några ytterligare översättningar när en patentskrift för ett europeiskt patent som har enhetlig verkan har offentliggjorts i enlighet med artikel 14.6 i EPC”.²⁰
39. Utan tvekan diskrimineras de personer som inte kan något av EPO:s officiella språk, och unionslagstiftaren har alltså gjort sig skyldig till särbehandling.
40. Jag ska därför övergå till att behandla frågan huruvida unionslagstiftaren haft ett legitimt intresse när den införde en diskriminerande rättsordning och, i så fall, pröva huruvida denna särbehandling är lämplig och proportionerlig.²¹

16 — EU:C:2003:434. Målet rörde den språkordning som inrättades genom rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3) och handlade om de språk som tillämpas av Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån).

17 — Punkt 82. Se även den andra situation som beskrivs av generaladvokat Maduro i förslaget till avgörande i målet Spanien/Eurojust (C-160/03, EU:C:2004:817, punkt 42 och följande punkter, dom EU:C:2005:168), vilket bär likheter med förevarande mål med den skillnaden att det här är fråga om det specifika sammanhanget av det fördjupade samarbetet och EPO:s regler.

18 — Se Vanhamme, J., ”L'équivalence des langues dans le marché intérieur: l'apport de la Cour de justice”, *Cahiers de droits européens*, nr 3–4, 2007, s. 359, vari anges att det är svårt att se att det skulle finnas en princip om jämlikhet mellan språk, eftersom likabehandling är en rättighet som är knuten till personer och inte till deras utmärkande egenskaper eller deras språk; däremot är principen om likabehandling fullt erkänd i förhållande till unionsmedborgarna ... och för de företag som är etablerade inom unionen (sidorna 378 och 379).

19 — Se artikel 6.3 i den angripna förordningen.

20 — Jag erinrar om att patentskriften för europeiska patent offentliggörs på EPO:s handläggningsspråk och ska inkludera en översättning av patentkraven till EPO:s två andra officiella språk.

21 — Dom Kik mot harmoniseringsbyrån (EU:C:2003:434, punkt 94).

b) Unionslagstiftarens eftersträvade mål

41. För närvarande präglas det europeiska patentskyddssystemet av höga kostnader.²² När ett sådant patent har meddelats av EPO måste det valideras i varje medlemsstat som skydd för patent söks. Det kan i den nationella rättsordningen uppställas krav på att patenthavaren ger in en översättning till medlemsstatens officiella språk, för att ett patent ska valideras i en medlemsstat.²³

42. Berörda parter, bland annat företag inom alla näringslivssektorer, branschorganisationer, sammanslutningar av små och medelstora företag, patentbyråer, offentliga myndigheter och akademiker, har ansett att höga patentkostnader är det största hindret för patentskydd i unionen.²⁴

43. Mot denna bakgrund, och eftersom unionens mål omfattar att främja den inre marknadens funktion, innovationskapacitet,²⁵ tillväxt och europeiska företags konkurrenskraft, är det väsentligt och nödvändigt att unionslagstiftaren ingriper för att åstadkomma detta på patentområdet. Det system som införts måste således säkerställa ett enhetligt patentskydd inom alla medverkande medlemsstater, samtidigt som alltför betungande kostnader på grund av språkordningen undviks.

44. Översättningsarrangemangen för EPEV måste vara enkla och kostnadseffektiva,²⁶ säkerställa rättssäkerheten och främja innovation och bör särskilt vara till nytta för små och medelstora företag.²⁷

45. Beträffande den jämförelse som Konungariket Spanien har gjort med gemenskapsvarumärken, anser jag att denna jämförelse inte sträcker sig längre än hit.

46. Visserligen är gemenskapsvarumärken och europeiska patent två sorters industriella rättigheter som inrättats till förmån för ekonomiska aktörer, och inte till förmån för alla medborgare, och dessa ekonomiska aktörer är inte skyldiga att ansöka om gemenskapsvarumärke.²⁸

47. Det enhetliga skydd som dessa rättigheter ger gör att aktörerna inte behöver inge flera ansökningar om nationell validering, med de översättningskostnader som det skulle medföra.

48. Det är däremot i fråga om kostnaderna som gemenskapsvarumärken och EPEV skiljer sig åt på ett betydande sätt, vilket har framhållits av Konungariket Belgien, Republiken Frankrike, Konungariket Sverige, Förenade kungariket och parlamentet. Man översätter nämligen inte samma saker i de två fallen. För varumärken rör det sig om ett standardiserat schema, medan det, för patent, krävs en väldigt teknisk beskrivning.²⁹

22 — Se s. 2 i förslag till rådets förordning om genomförande av ett fördjupat samarbete för att skapa ett enhetligt patentskydd när det gäller tillämpliga översättningsarrangemang [KOM(2011) 216 slutlig].

23 — Förutom för de medlemsstater som är part till överenskommelsen om tillämpning av artikel 65 i EPC, vilken träffades i London den 17 oktober 2000, vilken innebär att de anslutna länder som har något av EPO:s handläggningspråk som ett av sina officiella språk förpliktar sig att helt eller i stor utsträckning avstå från att kräva en översättning av europeiska patent till sina nationella språk för att patentet ska bli giltigt i landet.

24 — Se sidorna 4 och 5 i förslag till rådets förordning om översättningsarrangemang för Europeiska unionens patent [KOM(2010) 350 slutlig]. Se även punkt 2 i kommissionens konsekvensbedömning med rubriken "Impact assessment accompanying document to the proposal for a regulation of the European Parliament and the Council implementing enhanced cooperation in the area of the creation of unitary patent protection and proposal for a Council regulation implementing enhanced cooperation in the area of the creation of unitary patent protection with regard to the applicable translation arrangements" [SEC(2011) 482 slutlig], vilken finns tillgänglig på engelska.

25 — Se s. 14 i meddelandet från kommissionen "Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla" (KOM(2010) 2020 slutlig) utarbetat kring huvudinitiativet "Innovationsunionen".

26 — Se skäl 4 i den angripna förordningen.

27 — Se skäl 5 i förordningen.

28 — Se dom Kik/harmoniseringsbyrån (EU:C:2003:434, punkt 88).

29 — Se förklaringarna om ansökningsformulären för gemenskapsvarumärken, vilka finns tillgängliga på harmoniseringsbyråns webbsida, och ansökan om att beviljas ett europeiskt patent, vilken finns tillgänglig på EPO:s webbsida.

49. Det finns således en skillnad i den inneboende tekniska beskaffenheten mellan de två industriella rättigheterna. En sådan teknisk beskaffenhet har ofrånkomligen en inverkan på översättningskostnaderna, eftersom den kan medföra skriftligt material som är mer omfattande och mer komplicerat att översätta. Patentkraven³⁰ kräver generellt sett att man tar hjälp av en specialiserad översättare, och de uppgår i allmänhet till ett tjugotal sidor,³¹ och i vissa fall till närmare 200 sidor.³²

50. Det kan därför konstateras att unionslagstiftaren har antagit den angripna förordningen med det berättigade ändamålet att hitta en språklösning som stämde överens med unionens mål, som har angetts i punkt 43 ovan. Med andra ord innebär den valda språkordningen visserligen en begränsning i språkanvändningen, men eftersträvar ett legitimt mål bestående i att minska kostnaderna för översättning.

51. Då unionens officiella språk behandlas olika för att uppnå ett sådant mål, ska det därför prövas huruvida detta val är ändamålsenligt och proportionerligt.³³

c) Huruvida särbehandlingen är ändamålsenlig och proportionerlig

52. För att minska kostnaderna för översättningar, samtidigt som europeiska patent ska kunna erhålla ett enhetligt skydd i de deltagande medlemsstaterna, finns det endast ett fåtal faktorer som unionslagstiftaren kan ingripa i.

53. Det förefaller omöjligt att begränsa antalet sidor i ett patent. Det är i patentskriften, och i patentkraven i synnerhet, som skyddsobjektet avgränsas. Vidare är det svårt att minska den genomsnittliga kostnaden för översättningen,³⁴ mot bakgrund av patentens tekniska beskaffenhet.

54. Ju fler språk som det ska översättas till, desto högre blir kostnaden för översättningarna.

55. För att begränsa kostnaden har unionslagstiftaren följaktligen inte något annat val än att begränsa antalet språk till vilka ett EPEV ska översättas.

56. Att begränsa antalet språk för EPEV är således ändamålsenligt, eftersom det säkerställer ett enhetligt patentskydd, samtidigt som översättningskostnaderna kan minskas markant.

57. Härutöver har unionslagstiftaren valt att grunda sig på EPO:s system, ett konsekvent val, eftersom det redan har visat sin duglighet.³⁵ Till följd härav är valet av tyska, engelska och franska för EPEV inte utan betydelse, eftersom det är EPO:s officiella språk. Detta val säkerställer en viss stabilitet för de ekonomiska aktörerna och dem som är yrkesverksamma inom patentsektorn, vilka redan i dag är vana vid att arbeta på dessa tre språk.

30 — Se definitionen i fotnot 9 ovan.

31 — Se punkt 4.1, s. 14 i kommissionens konsekvensbedömning, som nämns i fotnot 24 ovan.

32 — Se punkt 5.2.2.2, sidorna 18 och 19 i förslag till rådets beslut om bemyndigande av ett fördjupat samarbete för att skapa ett enhetligt patentskydd (KOM(2010) 790 slutlig).

33 — Se dom Kik/harmoniseringsbyrån (T-120/99, EU:T:2001:189, punkt 63).

34 — Kostnaden för en sådan översättning uppgår till 85 euro per sida (se punkt 4.1, s. 14 i kommissionens konsekvensbedömning som angetts i fotnot 24 ovan).

35 — Se punkt 45 i mitt förslag till avgörande i målet Spanien/parlamentet och rådet (C-146/13), som ännu inte avgjorts av domstolen.

58. Vidare framgår det att valet av dessa språk följer språkanvändningen inom patentsektorn. Såsom rådet har påpekat publiceras merparten av vetenskapliga artiklar på tyska, engelska eller franska. Det är därför obestridligt att europeiska forskare kan förstå patent som meddelats på dessa språk. Det framgår vidare av kommissionens ovannämnda konsekvensbedömning, samt av Konungariket Sveriges argument, att tyska, engelska och franska är de språk som talas i de medlemsstater som står för det största antalet patentansökningar inom unionen.³⁶

59. Till följd härav förefaller begränsningen till EPO:s tre officiella språk lämplig med beaktande av de legitima mål som unionslagstiftaren eftersträvar.

60. Härutöver står detta val inte i strid med proportionalitetsprincipen.

61. Det följer härvid av domen Kik/harmoniseringsbyrån³⁷ att unionslagstiftarens särbehandling är tillåten så länge det finns en erforderlig jämvikt mellan de olika intressena i fråga.³⁸

62. I den angripna förordningen har unionslagstiftaren satt ramarna för det tillämpliga översättningsarrangemanget just för att mildra särbehandlingen på grund av språk och dess inverkan på ekonomiska aktörer och andra berörda personer.

63. Konungariket Spanien har endast betonat att de som inte förstår informationen behandlas sämre, eftersom de inte har tillgång till översättningar av ansökningarna om europeiska patent till sina egna språk (artiklarna 4 och 6 i den angripna förordningen). Det är dock fortfarande så att man vid prövningen av proportionaliteten av unionslagstiftarens val även måste beakta särbehandlingen av dem som ansöker om europeiska patent (artikel 5 i den angripna förordningen).³⁹

64. Till att börja med har unionslagstiftaren angett, i artikel 3 i den angripna förordningen, att språkordningen inrättas *”utan att det påverkar artiklarna 4 och 6 i denna förordning”*.⁴⁰

65. Dels har lagstiftaren infört bestämmelser som gäller översättningar i händelse av tvist.

66. För det första föreskrivs att i händelse av tvist om ett påstått intrång ska en påstådd intrångsgörare kunna begära ut information på valfritt språk. Vid ett påstått intrång i ett EPEV ska patenthavaren, på dennes begäran, enligt artikel 4.1 i den angripna förordningen, således tillhandahålla en fullständig översättning på patenthavarens bekostnad, av det EPEV till ett av de officiella språken antingen i den deltagande medlemsstat i vilken det påstådda intrånget ägde rum eller i den medlemsstat där den påstådda intrångsgöraren är bosatt.⁴¹

67. För det andra föreskrivs, i artikel 4.2 i den angripna förordningen, i händelse av tvist om ett EPEV, att patenthavaren, på begäran av den domstol som är behörig i den deltagande medlemsstaten, på egen bekostnad ska tillhandahålla en fullständig översättning av patentet till den domstolens handläggningsspråk.⁴²

36 — Se s. 43 i bilaga 2 till kommissionens konsekvensbedömning, som nämns i fotnot 24 ovan.

37 — EU:C:2003:434.

38 — Punkt 92.

39 — Se, för ett liknande resonemang, dom Kik/harmoniseringsbyrån (EU:C:2003:434, punkt 92).

40 — Min kursivering.

41 — Se även skäl 8 i den angripna förordningen.

42 — *Ibidem*.

68. För det tredje föreskrivs att i händelse av tvist som rör skadeståndskrav ska den domstol som handlägger tvisten bedöma och beakta huruvida den påstådda intrångsgöraren har agerat utan att ha känt till eller rimligen borde ha känt till att denne gjorde intrång i ett EPEV, innan denne fått tillgång till den översättning som avses i artikel 4.1 i den angripna förordningen, "särskilt" ifall den påstådda intrångsgöraren är ett litet eller medelstort företag, en fysisk person eller en ideell organisation, ett universitet eller en offentlig forskningsorganisation.⁴³

69. Dels har unionslagstiftaren föreskrivit övergångsåtgärder som gäller från och med tillämpningsdagen för den angripna förordningen, till dess att EPO har tillgång till högkvalitativa maskinöversättningar av patentansökningar och patentskrifter.⁴⁴

70. Det framgår av artikel 6.1 i den angripna förordningen att under övergångsperioden ska en ansökan om ett EPEV lämnas tillsammans med en fullständig översättning av patentskriften till engelska om handläggningsspråket är tyska eller franska, eller, om handläggningsspråket är engelska, en fullständig översättning av patentskriften till vilket annat av unionens officiella språk som helst. Det är således garanterat att samtliga EPEV är tillgängliga på engelska under denna övergångsperiod. Härutöver sker översättningarna till unionens officiella språk manuellt och skulle kunna bidra till att förbättra systemet med maskinöversättningar.

71. Vidare har unionslagstiftaren, genom artikel 5 i den angripna förordningen, inrättat ett ersättningssystem för återbetalning av översättningskostnader för personer som inte gett in sin europeiska patentansökan på något av EPO:s officiella språk.

72. Vad avser en europeisk patentansökan som kan ges in på vilket som helst av unionens officiella språk, kan sökanden, enligt denna bestämmelse, få ersättning för sina översättningskostnader upp till ett visst tak. Denna regel är uttryckligen avsedd att gynna små och medelstora företag, fysiska personer, ideella organisationer, universitet och offentliga forskningsorganisationer som har sin hemvist eller sitt huvudsakliga säte i en av unionens medlemsstater.⁴⁵

73. Unionslagstiftaren har härigenom velat skydda de personer eller enheter som är mest sårbara jämfört med starkare strukturer som har mer betydande resurser och som, i sin personal, har personer som har kompetens att skriva europeiska patentansökningar direkt på ett av EPO:s officiella språk.

74. Det följer av denna bedömning att unionslagstiftaren har gjort ett lämpligt och proportionerligt val i fråga om språk, med beaktande av de garantier och omständigheter som mildrar de diskriminerande effekterna av detta val.

75. Mot bakgrund av det anförda föreslår jag att domstolen inte bifaller Konungariket Spaniens talan avseende den första grunden.

43 — Se även skäl 9 i den angripna förordningen.

44 — Övergångsperioden ska avslutas på förslag av kommissionen på grundval av objektiva utvärderingar som görs av en oberoende expertkommitté. Om inte förr ska denna övergångsperiod upphöra tolv år efter tillämpningsdagen för den angripna förordningen (se artikel 6.3–6.5 i den angripna förordningen).

45 — Se även skäl 10 i den angripna förordningen.

B – Den andra grunden: Åsidosättande av principerna som framkommer i domen Meroni/Höga myndigheten

1. Parternas argument

76. Konungariket Spanien har gjort gällande att rådet har åsidosatt de principer som framkommer i domen Meroni/Höga myndigheten,⁴⁶ vilka har bekräftats av senare rättspraxis, när den, i artiklarna 5 och 6.2 i den angripna förordningen, delegerat administrationen av ersättningssystemet för återbetalning av översättningskostnader och av offentliggörande av översättningar till EPO.

77. Rådet, som har ifrågasatt att domstolen är behörig att pröva denna grund, mot bakgrund av talan och vissa framförda argument i målet Spanien/parlamentet och rådet (C-146/13), som ännu inte avgjorts av domstolen, har inledningsvis gjort gällande att Konungariket Spanien inte har motsatt sig att det ankommer på de deltagande medlemsstaterna att, genom EPO, administrera ersättningssystemet och offentliggörandet av översättningar. Genomförandet av unionsrätten ankommer emellertid i första hand på medlemsstaterna, och beträffande uppdragen kopplade till ersättningssystemet och översättningarnas offentliggörande skulle det inte behövas sådana enhetliga villkor för genomförande som avses i artikel 291.2 FEUF. De principer som framkommer i domen Meroni/Höga myndigheten,⁴⁷ vilka bekräftats i senare rättspraxis, är inte tillämpliga. Under alla omständigheter har dessa principer inte åsidosatts.

78. Intervenienterna har anslutit sig till rådets yttrande, avseende att principerna i denna dom inte är tillämpliga samt att principerna, under alla omständigheter, inte har åsidosatts.

2. Min bedömning

79. Mot bakgrund av vad som anförts vid bedömningen av den fjärde och den femte grunden i mitt förslag till avgörande i målet Spanien/parlamentet och rådet (C-146/13), som ännu inte avgjorts av domstolen, föreslår jag att talan inte ska vinna bifall avseende Konungariket Spaniens andra grund.

C – Den tredje grunden: Avsaknad av rättslig grund för artikel 4 i den angripna förordningen

1. Parternas argument

80. Konungariket Spanien har gjort gällande att den rättsliga grunden för att införa artikel 4 i den angripna förordningen, som reglerar "[ö]versättning i händelse av tvist", är felaktig, eftersom denna bestämmelse inte avser "språkanvändningen" i samband med dessa europeiska rättigheter, såsom avses i artikel 118 andra stycket FEUF, utan införs för att inrätta vissa garantier för ett korrekt förfarande vid en rättslig prövning.

81. Rådet har hävdats att artikel 4 i den angripna förordningen inte är en förfaranderegulering utan en regel som inrättar en språkordning och att denna regel utgör en viktig beståndsdel av den allmänna språkordning som gäller för EPEV, vilken inrättats genom förordningen. Rådet har förtydligat att denna bestämmelse spelar en viktig roll, eftersom den fyller ett rättsligt tomrum, mot bakgrund av att EPO:s språkordning inte reglerar vad som krävs avseende översättningar i händelse av tvist. Vidare,

46 – EU:C:1958:7.

47 – *Ibidem*.

mot bakgrund av att medlemsstaternas förfaranderegler inte har harmoniserats inom unionen, är det, enligt rådet, viktigt att se till att den påstådda intrångsgöraren alltid har tillgång till fullständiga översättningar av de berörda EPEV. Tillämpningskraven i artikel 118 andra stycket FEUF, vari föreskrivs en språkordning som gäller för ett patents hela "livstid" är således uppfyllda.

82. Intervenienterna har anslutit sig till rådets argument.

83. Republiken Frankrike, Konungariket Nederländerna och Konungariket Sverige har betonat att artikel 118 andra stycket FEUF inte innebär ett krav på unionslagstiftaren att fullständigt harmonisera samtliga aspekter av språkordningen eller översättningsarrangemanget för den industriella rättigheten i fråga. Enligt Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Frankrike, Ungern, Konungariket Sverige, Förenade kungariket, parlamentet och kommissionen kunde artikel 4 i den angripna förordningen helt och hållet inrättas i en förordning som antas med stöd av artikel 118 andra stycket FEUF, eftersom denna bestämmelse utgör en sådan viktig beståndsdel i det översättningsarrangemang som avses i förordningen. Även om denna bestämmelse inte skulle anses utgöra en sådan inneboende beståndsdel av det översättningsarrangemang som inrättas i och med förordningen skulle den inte behöva införas med stöd av någon annan rättslig grund än artikel 118 andra stycket FEUF. Det framgår nämligen av rättspraxis⁴⁸ att om bedömningen av en unionsrättsakt visar att den tjänar två syften eller att den har två beståndsdelar, och om ett av dessa syften eller en av dessa beståndsdelar kan identifieras som det huvudsakliga syftet eller den huvudsakliga beståndsdel, medan den andra endast är av underordnad betydelse, ska rättsakten ha en enda rättslig grund. Så är fallet här.

2. Min bedömning

84. Konungariket Spanien anser att artikel 4 i den angripna förordningen inte är en sådan bestämmelse om språkanvändningen som avses i artikel 118 andra stycket FEUF och att denna bestämmelse följaktligen inte kan användas för att införliva vissa processrättsliga skyddsregler inom ramen för ett domstolsförfarande.

85. Jag kan inte instämma i en sådan bedömning, av följande skäl.

86. Det ska härvid erinras om att enligt fast rättspraxis ska "valet av rättslig grund för en unionsrättsakt ske utifrån objektiva kriterier, som kan bli föremål för domstolsprövning. Bland dessa kriterier ingår bland annat rättsaktens syfte och innehåll".⁴⁹

87. Inledningsvis kan det påpekas att Konungariket Spanien har angett, i punkt 48 i sin ansökan, inom ramen för den första grunden, att den angripna förordningen skapar ett väldigt specifikt system för användning och för begränsning av unionens officiella språk, vilket förutsätter bestämmelser om språkanvändningen i strikt bemärkelse, som föreskrivs i den rättsliga grunden, det vill säga artikel 118 andra stycket FEUF, och i själva beslutet om fördjupat samarbete.

88. Mot bakgrund av att målet för förordningen, enligt skäl 16 däri, är att skapa enhetliga och förenklade översättningsarrangemang för EPEV samt mot bakgrund av min bedömning av den första grunden och av min bedömning nedan avseende den fjärde grunden⁵⁰ och avseende yrkandet om delvis ogiltigförklaring⁵¹ – bedömningar vilka jag hänvisar till – anser jag tvärtom att artikel 4 i den angripna förordningen har ett inneboende samband med bestämmelserna om språkanvändning, i den mån den har som mål att mildra unionslagstiftarens val av språkanvändning för EPEV.

48 — Se dom Parlamentet/rådet (C-130/10, EU:C:2012:472, punkt 43 och där angiven rättspraxis).

49 — Se dom Förenade kungariket/rådet (C-431/11, EU:C:2013:589, punkt 44 och där angiven rättspraxis).

50 — Se, närmare, punkterna 113 och 114 i detta förslag till avgörande.

51 — Se, närmare, punkterna 127 och 128 i detta förslag till avgörande.

89. Det kan tilläggas att för det fall artikel 4.4 i den angripna förordningen skiljer sig från artikel 4.1 och 4.2 i förordningen, i den mån den inte i sig anger några översättningsregler i händelse av tvist, är det ändå så att den förstnämnda bestämmelsen är sammanlänkad med artikel 4.1 i den angripna förordningen. Den gör det möjligt för unionslagstiftaren att beakta tidsperioden när berörda personer eventuellt inte har kännedom om patentet på grund av att det inte finns någon översättning⁵² och som innebär en skada i synnerhet för små och medelstora företag, fysiska personer, ideella organisationer, universitet och offentliga forskningsorganisationer. Artikel 4.4 i den angripna förordningen dämpar effekten av denna avsaknad av översättning, genom att dessa personer eller enheters goda tro särskilt tas i beaktande.

90. Skäl 9 i den angripna förordningen förtydligar härvid att den domstol som är behörig att utvärdera omständigheterna i det enskilda fallet för att bedöma frågan om god tro ska beakta vilket som varit EPO:s handläggningsspråk och, under övergångsperioden, de översättningar som ges in tillsammans med en ansökan om enhetlig verkan.

91. Mot bakgrund av det anförda föreslår jag att domstolen ska ogilla talan i den mån den avser Konungariket Spaniens tredje grund.

D – Den fjärde grunden: Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen

1. Parternas argument

92. Konungariket Spanien har gjort gällande, i huvudsak, att den angripna förordningen strider mot rättssäkerhetsprincipen i den mån den, först och främst begränsar tillgången till information för de ekonomiska aktörerna. Vidare anges inte några närmare regler om offentliggörande av en beviljad enhetlig verkan och om registret för enhetligt patentskydd⁵³. Härutöver anges varken något tak eller beräkningssätt för kostnaderna i administreringen av ersättningsystemet. För övrigt föreskrivs inte några konkreta följder för det fall en intrångsgörare har agerat i god tro. Till sist fanns det inte något system för maskinöversättning när den angripna förordningen antogs.

93. Rådet anser att Konungariket Spaniens påståenden står i strid med principen om indirekt förvaltning och subsidiaritetsprincipen, vilka unionsrätten grundar sig på. Den angripna förordningen överlåter åt medlemsstaterna att införa mer specifika regler om sådant som ersättningsystemet eller maskinöversättningarna. Rättssäkerhetsprincipen kräver inte att samtliga bestämmelser regleras på detaljnivå i den angripna förordningen, utan vissa regler kan fastställas av medlemsstaterna eller i delegerade akter eller genomförandeakter.

94. Vidare fastställs i artikel 4.4 i den angripna förordningen de viktiga beståndsdelarna och kraven som gäller vid deras tillämpning genom de nationella domstolarna. Denna bestämmelse utgör inte hinder mot att en nationell domstol dömer en intrångsgörare till en påföljd och tillåter domstolen att fullt ut utöva sin dömande befogenhet.

95. Intervenienterna har anslutit sig till rådets argument.

96. För det första har Konungariket Belgien, Republiken Frankrike, Konungariket Nederländerna och kommissionen gjort gällande att den angripna förordningen, jämförd med förordning nr 1257/2012, på ett klart och precist sätt fastställer språkordningen och villkoren för offentliggörande och registrering av EPEV.

52 — Perioden precis innan den översättning som avses i artikel 4.1 i den angripna förordningen erhålls.

53 — Registret för enhetligt patentskydd definieras i artikel 2 e i förordning nr 1257/2012 som det register som utgör en del av det europeiska patentregistret där den enhetliga verkan och eventuella begränsningar, licenser, överlåtelse, upphävanden eller upphöranden av europeiska patent med enhetlig verkan registreras. Registret är tillgängligt on line (se webbplatsen http://www.epo.org/searching/free/register_fr.html).

97. För det andra har Konungariket Belgien, Republiken Frankrike, Konungariket Sverige, Förenade kungariket och kommissionen hävdade att den angripna förordningen inte hindrar att berörda personer får tillgång till information som är nödvändig för att dessa ska kunna utöva sin verksamhet, eftersom samtliga EPEV finns samlade i registret för enhetligt patentskydd, enligt artikel 9.1 b och 9.1 h i förordning nr 1257/2012, vilket ska finnas tillgängligt elektroniskt. Det är visserligen så att patentskriften för EPEV endast offentliggörs på ett enda språk. Denna begränsning skapar emellertid inte någon rättsosäkerhet för de berörda personerna, med beaktande av EPO:s automatiska maskinöversättningar.

98. För det tredje anser Konungariket Danmark, Republiken Frankrike, Ungern, Konungariket Sverige, Förenade kungariket och kommissionen att bestämmelserna i artikel 4.1 och 4.3 i den angripna förordningen förstärker rättssäkerheten i händelse av tvist om ett påstått intrång i ett EPEV. Den omständigheten att den avsedda översättningen saknar rättslig status innebär inte att rättssäkerhetsprincipen åsidosätts, eftersom denna princip garanteras bättre av att endast ett språk är giltigt. Artikel 4.4 i den angripna förordningen skyddar specifikt vissa personer mot vilka en talan om skadestånd har väckts.

99. Slutligen, för det fjärde, har Republiken Frankrike, Konungariket Sverige, Förenade kungariket och kommissionen betonat att man inte kan härleda någon rättsosäkerhet från den angripna förordningen vad avser reglerna om ersättningssystemet enligt artikel 5, eftersom det inte krävs att denna förordning fastställer något tak upp till vilket vissa sökande kan begära ersättning för sina översättningskostnader, då detta skulle kunna fastställas genom en senare genomförandeakt.

2. Min bedömning

100. Inledningsvis ska det erinras om att rättssäkerhetsprincipen, som utgör en del av unionsrättens allmänna principer, kräver att rättsregler är ”klara, precisa och förutsägbara när det gäller vilka rättsverkningar de har”, så att berörda parter kan sätta sig in i situationer och rättsförhållanden som omfattas av unionens rättsordning.⁵⁴

101. Det ska därför prövas huruvida, mot bakgrund av de argument som Konungariket Spanien har gjort gällande, denna princip har åsidosatts.

102. Beträffande medlemsstatens argument att den angripna förordningen strider mot rättssäkerhetsprincipen genom att ett EPEV inte översätts till samtliga språk och att de ekonomiska aktörernas möjlighet att få tillgång till information således är begränsad, hänvisar jag till den bedömning som gjorts inom ramen för prövningen av den första grunden, av vilken det följde att det argumentet ska lämnas utan avseende.

103. Vad vidare beträffar Konungariket Spaniens påstående att det inte uppställs några regler i den angripna förordningen, vare sig om offentliggörande av en beviljad enhetlig verkan, om registrering i registret för enhetligt patentskydd eller huruvida denna registrering ska göras på tre språk i enlighet med artikel 14 EPC, anser jag att detta ska lämnas utan avseende, av samma skäl som angetts av intervenienterna, vilket bygger på en jämförelse mellan bestämmelserna i den angripna förordningen, bestämmelserna i förordning nr 1257/2012 och bestämmelserna i EPC.

54 — Se dom LVK – 56 (C-643/11, EU:C:2013:55, punkt 51 och där angiven rättspraxis).

104. Det framgår nämligen av artikel 3.2 i den angripna förordningen att en ansökan om enhetlig verkan som avses i artikel 9 i förordning nr 1257/2012 ska lämnas in på handläggningsspråket,⁵⁵ som definieras i artikel 2 b i den angripna förordningen.⁵⁶

105. I artikel 9.1 h i förordning nr 1257/2012 anges vidare att EPO säkerställer att uppgift om enhetlig verkan anges i registret för enhetligt patentskydd, när en ansökan om enhetlig verkan har getts in.

106. Härutöver föreskrivs i artikel 3.1 första stycket i denna förordning att "[e]tt europeiskt patent som beviljas med samma kravuppsättning avseende alla deltagande medlemsstater *ska ha enhetlig verkan i alla de deltagande medlemsstaterna, förutsatt att dess enhetliga verkan har registrerats i registret för enhetligt patentskydd*".⁵⁷

107. Vidare anges i artikel 14.8 EPC att inskrivningarna i det europeiska patentregistret ska göras på EPO:s tre officiella språk samt, i tveksamma fall, att det är inskrivningen på handläggningsspråket som ska gälla.

108. Jag anser att det följer av denna bestämmelse och av artikel 2 e i förordning nr 1257/2012 att inskrivningen i registret för enhetligt patentskydd ska göras på EPO:s tre officiella språk.

109. Vad beträffar Konungariket Spaniens argument rörande ersättningssystemet i artikel 5 i den angripna förordningen – att det däri inte framkommer vare sig något ersättningstak eller något beräkningssätt – ska detta argument lämnas utan avseende mot bakgrund av följande skäl.

110. I artikel 9.2 i förordning nr 1257/2012 föreskrivs att de deltagande medlemsstaterna ska som avtalsslutande stater i EPC säkerställa styrningen och övervakningen av de aktiviteter som hänför sig till de uppgifter som avses i artikel 9.1 i den förordningen.⁵⁸ För detta syfte ska de inrätta ett särskilt utskott inom Europeiska patentorganisationens förvaltningsråd,⁵⁹ enligt artikel 145 i EPC.⁶⁰

111. Det faller alltså på det särskilda utskottet att fatta beslut i fråga om ersättningssystemet i artikel 5 i den angripna förordningen, vilket är ett system som administreras av EPO.

112. Jag betonar i detta hänseende att vid det särskilda utskottets sjunde möte i München den 26 mars 2014 antog utskottet regler om ersättningssystemet för återbetalning av översättningskostnader för patentansökningar som ges in på något av unionens officiella språk som inte är ett av EPO:s officiella språk. De ekonomiska aspekterna av ersättningssystemet, som bland annat omfattar ersättningsbeloppet, kommer emellertid att diskuteras vid ett senare tillfälle.⁶¹

113. De ekonomiska aktörerna och samtliga berörda personer kommer alltså att kunna få del av villkoren för ersättningssystemet när de avtalsslutande medlemsstaterna, genom det särskilda utskottet, väl har fått dessa villkor på plats.

55 — Jag erinrar om att artikel 9.1 g i förordning nr 1257/2012 stadgar att EPO "[säkerställer] att en ansökan om enhetlig verkan ges in av innehavaren av ett europeiskt patent på handläggningsspråket enligt definitionen i artikel 14.3 i EPC", senast en månad från det att beslutet att bevilja patentet offentliggörs i den europeiska patenti tidningen.

56 — Handläggningsspråket är EPO:s handläggningsspråk i ansökningsförfarandet, enligt artikel 14.3 EPC.

57 — Min kursivering.

58 — Se punkterna 128–131 i mitt förslag till avgörande i målet Spanien/parlamentet och rådet (C-146/13), som ännu inte avgjorts av domstolen.

59 — Nedan kallat det särskilda utskottet.

60 — Enligt denna bestämmelse får gruppen av deltagande medlemsstater inrätta ett särskilt utskott för att utöva tillsyn över de aktiviteter som sköts av särskilda organ, som inrättats med stöd av artikel 143.2 EPC. Det särskilda organets sammansättning, behörighet och aktiviteter bestäms av gruppen av deltagande medlemsstater.

61 — Se webbsidan <http://www.epo.org/news-issues/news/2014/20140328a.html>.

114. Dessa villkor bör, under alla omständigheter, komma att beakta skäl 10 i den angripna förordningen, vari anges att extra ersättning för kostnader för översättning från språket som använts i patentansökan till EPO:s handläggningspråk, bör erhållas utöver vad som redan tillämpas av EPO.

115. Beträffande påståendet att översättningen som inges i händelse av tvist skulle sakna rättsligt värde, ansluter jag mig till de argument som har anförts av vissa av intervenienterna, eftersom rättssäkerhetsprincipen obestriddligen är bättre säkerställd när endast ett språk är giltigt. Jag har svårt att se hur denna princip skulle iaktas i en situation med flera påstådda intrångsgörare i flera medlemsstater. Om samtliga översättningar vore giltiga skulle det riskera att skillnader uppstår i olika språkversioner, vilket skulle innebära en rättsosäkerhet. Påståendet måste således tillbakavisas.

116. Vad avser argumentet att det, till skillnad mot vad som gäller inom systemet för gemenskapsvarumärken, inte finns någon bestämmelse som utesluter att tredje man som i god tro har gjort intrång i ett patent döms att ersätta skadan, eftersom artikel 4.4 i den angripna förordningen inte föreskriver några konkreta följder av ett intrång av tredje man i god tro, motsätter jag mig det sagda, då inget tvingar unionslagstiftaren att inrätta samma rättsordning för EPEV som för gemenskapsvarumärken. Härutöver kan jag erinra om att lagstiftaren har sett till att det skapas en viss balans – vid bedömningen i varje enskilt fall, vilket det ankommer på de nationella domstolarna att göra – genom att föreskriva att domstolarna ska beakta huruvida den påstådda intrångsgöraren agerat i god tro.⁶² De konkreta konsekvenserna för denna påstådda intrångsgörare blir ett resultat av denna faktiska och rättsliga bedömning. Domstolarna kan således utdöma skadestånd lika väl som de kan utesluta skadestånd, till följd av sin självständiga bedömning. Det följer därför klart av lydelsen av artikel 4.4 i den angripna förordningen att det åligger den behöriga domstolen att beakta huruvida den påstådda intrångsgöraren har agerat i god tro.

117. Vad slutligen beträffar Konungariket Spaniens påstående om systemet för maskinöversättningar och övergångsbestämmelserna, kan det framhållas att övergångsperiodens längd grundar sig på den tid som kan behövas för att utveckla ett system för maskinöversättningar så att översättningar av patentansökningar och patentskrifter till alla unionens officiella språk blir effektiva och av hög kvalitet.

118. Det kan härvid påpekas att inrättandet av detta system inleddes år 2004 med ett begränsat antal språk. Systemet har därefter utvidgats så att det till år 2014 kommer att vara möjligt att göra maskinöversättningar för samtliga språk i de stater som är parter i EPC, och således för unionens samtliga officiella språk, till och från engelska.⁶³

119. Det ska vidare inte glömmas bort att den angripna förordningen tillämpas från och med den dag då avtalet om en enhetlig patentdomstol träder i kraft samt att unionslagstiftaren har angett att om övergångsperioden inte avslutas på förslag av kommissionen,⁶⁴ ska den upphöra tolv år efter tillämpningsdagen.⁶⁵ Detta lämnar, enligt min mening, tillräckligt utrymme för EPO att få på plats ett högkvalitativt översättningssystem, eftersom systemet ska kompletteras med manuella översättningar under övergångsperioden, vilket garanterar informationens tillförlitlighet.⁶⁶

120. Mot bakgrund av dessa överväganden föreslår jag att domstolen lämnar talan utan bifall vad avser Konungariket Spaniens fjärde grund, då en bedömning av de argument som medlemsstaten har anført inte har gett stöd för att rättssäkerhetsprincipen har åsidosatts, eftersom bestämmelserna i den angripna förordningen, i förordning nr 1257/2012 och i EPC är tillräckligt klara, precisa och förutsägbara när det gäller vilka rättsverkningar de har.

62 — Som jag har angett ovan dämpar denna bestämmelse konsekvenserna av att EPEV översätts till ett begränsat antal språk.

63 — Se punkt 7.3.2, s. 34, i kommissionens konsekvensbedömning som nämns i fotnot 24 ovan.

64 — Enligt artikel 6.3 och 6.4 i förordningen kan kommissionen avsluta övergångsperioden sex år efter tillämpningsdagen på grundval av en oberoende expertkommittés första utvärdering och därefter vartannat år på grundval av de följande utvärderingarna av expertkommittén.

65 — Se artikel 6.5 i den angripna förordningen.

66 — Se skäl 12 i förordningen.

E – *Den femte grunden: Åsidosättande av principen om unionsrättens autonomi*

1. Parternas argument

121. Konungariket Spanien har gjort gällande att artikel 7 i den angripna förordningen står i strid med principen om unionsrättens autonomi, eftersom den skiljer mellan, å ena sidan, förordningens ikraftträdande och, å andra sidan, dess tillämpning den 1 januari 2014, samtidigt som det anges att den dagen kan senareläggas om avtalet om en enhetlig patentdomstol inte har trätt i kraft. I förekommande fall skulle det vara upp till de parter som sluter avtalet om en enhetlig patentdomstol att fastställa när en unionsrättslig norm träder i kraft⁶⁷ och följaktligen utövandet av unionens behörighet.

122. Rådet har bekräftat att det följer av en jämförelse av skälen 9, 24 och 25 i förordning nr 1257/2012 att unionslagstiftarens politiska ställningstagande för att säkerställa att EPEV ska fungera på rätt sätt, en enhetlig rättspraxis och därmed rättssäkerhet liksom kostnadseffektivitet för patenthavarna, har varit att koppla EPEV till ett särskilt rättsligt organ som ska inrättas redan innan det första EPEV meddelas. Det uppstår härvid inte något rättsligt hinder mot att upprätta en länk mellan EPEV och en enhetlig jurisdiktion med avseende på europeiska patent, vilket har motiverats tillräckligt väl i skälen 24 och 25 i förordning nr 1257/2012. Det förekommer, för övrigt, i lagstiftningen i praktiken, ett flertal exempel på länkar mellan tillämpningen av en unionsakt och en händelse som ligger utanför akten.

123. Intervenienterna har anslutit sig till rådets yttrande.

2. Min bedömning

124. För bedömningen av den femte grunden hänvisas till mitt förslag till avgörande i målet Spanien/parlamentet och rådet (C-146/13), som ännu inte avgjorts av domstolen, och i synnerhet till bedömningen avseende den sista delen i den sjätte grunden för talan, och jag föreslår med stöd härav att domstolen ska lämna talan utan bifall i den mån den avser den femte grunden.

F – *Andrahandsyrkandet om delvis ogiltigförklaring av den angripna förordningen*

1. Parternas argument

125. Rådet har, utan att formellt bestrida Konungariket Spaniens andrahandsyrkande, ifrågasatt huruvida de grunder som anförts till stöd härför är relevanta, och har tillagt att en delvis ogiltigförklaring av artikel 7.2 i den angripna förordningen under alla omständigheter inte är möjlig, eftersom det inte går att avskilja denna bestämmelse från de andra bestämmelserna i förordningen. Förbundsrepubliken Tyskland har tillagt att talan inte kan tas upp till prövning i den mån den syftar till att ogiltigförklara artiklarna 4, 5, 6.2 och 7.2 i förordningen, eftersom artiklarna 4–6 i den angripna förordningen utgör en sammanhängande del av språkordningen för EPEV och att en ogiltigförklaring av artikel 7.2 i förordningen skulle ändra karaktären av EPEV och följaktligen av den angripna förordningen.

126. Konungariket Spanien har betonat att yrkandet om delvis ogiltigförklaring endast har framställts i andra hand. Vidare skulle Förbundsrepubliken Tysklands argument förhindra samtliga yrkanden om delvis ogiltigförklaring.

67 — Tillämpningsdagen, såsom jag förstår det.

2. Min bedömning

127. Det framgår av domstolens fasta praxis att det endast är möjligt att ogiltigförklara en del av en unionsrättsakt under förutsättning att denna del kan avskiljas från rättsakten i övrigt. Domstolen har vid upprepade tillfällen fastställt att detta krav på avskiljbarhet inte är uppfyllt när rättsaktens kärninnehåll skulle ändras om en del av den ogiltigförklarades.⁶⁸

128. Det följer av min bedömning i fråga om den första, den tredje och den fjärde grunden att artiklarna 4 och 5 i den angripna förordningen syftar till att dämpa effekterna av unionslagstiftarens val vad beträffar språkordningen för EPEV. Det är härvid otänkbart att bestämmelserna i den angripna förordningen kan avskiljas utan att förordningens innehåll påverkas.

129. Vad beträffar artikel 6.2 i den angripna förordningen, som hänvisar till artikel 9.1 d i förordning nr 1257/2012, och artikel 7.2 i den angripna förordningen, hänvisar jag till punkterna 189–195 och punkt 198 i mitt förslag till avgörande i målet Spanien/parlamentet och rådet (C-146/13), som ännu inte avgjorts av domstolen, och konstaterar att dessa bestämmelser inte kan avskiljas från resten av den angripna förordningen.

130. Följaktligen anser jag att Konungariket Spaniens yrkande om delvis ogiltigförklaring av den angripna förordningen ska lämnas utan bifall.

131. Eftersom talan inte kan vinna bifall på någon av de grunder som Konungariket Spanien har anfört, ska den följaktligen ogillas i sin helhet.

IV – Förslag till avgörande

132. Mot ovanstående bakgrund föreslår jag att domstolen ska

- ogilla talan, och
- förplikta Konungariket Spanien att bära sina rättegångskostnader samt besluta att Europeiska unionens råd och intervenienterna ska bära sina rättegångskostnader.

68 — Se dom kommissionen/parlamentet och rådet (C-427/12, EU:C:2014:170, punkt 16 och där angiven rättspraxis).